

פרשת תולדות

תולדות כט' בו. מפטירין (שמואל א', כ') "מחר חדש". מברכים החודש ר"ח כסלו ביום א' וביום ב', ואין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות. במנחה אין אומרים "צדקתך".

כסלו

המולד ליל א' שעה 9 עם 4 דק', 3 חלקים, ולשעון אי"י 3.38.
זמן קידוש לבנה מתחיל ליל ה', ד' בו, וסוף הזמן מוצש"ק, יד' בחודש.
(לוח אי"י, הרב טוקצינסקי)

ברכת החודש

מן התורה אין ראש חודש אלא יום אחד בלבד – הראשון לחודש החדש. 2 ימי ראש חודש, יום השני עיקר ויום הראשון אינו בא אלא מן הספק שהיה בזמנו, כשחיכו לעדי החודש. משום כך נמנה יום ראשון של ראש חודש עם החודש שעבר, ורק מיום ראש החודש השני מתחילים למנות את החודש שנכנס.

הואיל וכך, ואין 2 ימים ודאים של ראש-חודש, לכן אין להוסיף את המילה "ולמחרתו" בברכת החודש. כיוצא בזה אומרים "הבא עלינו לטובה", ולא "הבאים", כי הבא מתייחס לראש חודש ולא על הימים. מצאנו השנה גם בלוח אי"י-לוח טוקצינסקי, שגם הוא לא מביא את "למחרתו" וכך למנהגי שבת בראשית כתב: "ראש חודש מרחשוון יהיה ביום השישי וביום שבת קודש הבא עלינו (האומרים 'הבאים' טועים הם)".

(מתוך העלון עונג שבת, הביא לדפוס: בנימין סלנט).

שעור פרשת שבוע: בני גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.29	זמן תפילין/טלית	5.14
מנחה א' 14.00	ב' 16.40	סוף זמן ק"ש	8.43
ערבית ושיעור		שקיעה	16.47 ← 16.45
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.35
מנחה 12.30, 13.30, 16.20		צאת הכוכבים	17.05
לימוד 'דור לדור'	16.55	ערבית	20.10
שיעור הרב ארי	16.40		
צאת השבת	17.24	שחרית נוער	7.30

שבת
שלום

תתן אמת ליצק

כאשר רבקה נחשפת לרצונו של יצחק לברך את עשו לאחר שהלה יביא לו מטעמים, פונה רבקה אל בנה יעקב ומצווה אותו (בראשית כז, ט-י):

"לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב. והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לפני מותו".

וכך דרשו חז"ל (בראשית רבה, פרשה סה) על שני גדיי העיזים הטובים שהביא יעקב לרבקה:

ר' ברכיה בשם ר' חלבו: טובים לך וטובים לבניך, טובים לך שעל ידך את נוטל את הברכות,

וטובים לבניך שעל ידך הוא מתכפר להן ביום הכיפורים דכתיב 'כי ביום הזה יכפר עליכם'.

מלבד הדמיון החזותי, מהו הקשר הרעיוני שמצאו חז"ל בין שני הגדיים שעל ידם רצה יעקב לקבל את הברכות מיצחק לשני השעירים המובאים בכל שנה על ידי הכהן הגדול ביום הכיפורים? נראה שחז"ל מצאו מנחה משותפת בין השניים. הרמב"ן בפירושו לתורה (ויקרא טז, ח) מסביר את עניינו של השעיר הנשלח לעזאזל כך:

לפיכך היו נותנין לו לסמאל שוחד ביום הכפורים שלא לבטל את קרבנם...

והנה התורה אסרה לגמרי קבלת אלהותם וכל עבודה להם, אבל צווה הקב"ה ביום הכפורים שנשלח שעיר במדבר לשר המושל במקומות החורבן... ואין הכוונה בשעיר המשתלח שיהיה

קרוב מאתנו אליו חלילה, אבל שתהיה כוונתנו לעשות רצון בוראנו שצונו כך:

והמשל בזה, כמי שעשה סעודה לאדון וציווה האדון את האיש העושה הסעודה תן מנה אחת לעבדי פלוני, שאין העושה הסעודה נותן כלום לעבד ההוא ולא לכבודו יעשה עמו, רק הכל נתן לאדון והאדון נותן פרס לעבדו, ושומר זה מצוותו ועשה לכבוד האדון כל אשר צווהו, ואמנם

האדון לחמלתו על בעל הסעודה רצה שיהיו כל עבדיו נהנין ממנה שיספר בשבחו ולא בגנותו:

הרמב"ן רואה בשעיר המשתלח סוג של קרבן, שאמנם ניתן בציווי הקב"ה אבל ייעודו הוא 'סמאל', ה'שר המושל במקומות החורבן'. פעולה זו כמעט וגובלת היא בעבודה זרה, ולכן מדגיש הרמב"ן ע"י המשל, שגם נתינת מתנה זו נעשית בציווי א-להי. לפעמים עלינו לעשות מעשים הגובלים כמעט באיסורים על מנת להשיג מטרה חשובה ונעלה ככפרת יום הכיפורים. העקרון העומד בבסיס העניין הוא, שאין דבר בעולם הבריאה שכל כולו הוא רע מוחלט, שהרי הכל נברא על ידי הבורא. שאלת הרע והטוב היא שאלה של מינון, ואם משתמשים בו בצורה נכונה, יכולים לעשות דברים טובים גם בתחום שנראה על פניו שלילי, שהרי גם הרופאים משתמשים לעיתים בסם המוות במינון ראוי ונכון, על מנת לרפא את החולה.

רעיון דומה ניתן לזהות בדמותו של יעקב. בתחילתה של הפרשה מכונה יעקב 'איש תם'. מידת הערמה והשקר, מידה הפכית היא למידת התמימות והאמת. אבל, יש מקרים בהם נזקק גם התמים שבבני האדם להערים ולהשתמש במינון ראוי של שקר, כדברי דוד המלך (תהלים יח, כז): 'עם נָבֵר תִּתְבָּרַר וְעַם עֲקֹשׁ תִּתְפַּלֵּל'. כך נאלץ יעקב לנהוג בקבלת הברכות.

בהשוואה זו שיצרו חז"ל בין גדיי העיזים של יעקב לשעירי יום הכיפורים, אולי רצו ללמדנו על הצורך הקיים לעיתים להשתמש במידות הנראות לכאורה שליליות, מתוך תפיסת עולם שבכל דבר הנברא על ידי הבורא, ביכולתנו לעשות בו שימוש חיובי אם נעשה זאת במינון הנכון ובמקום הראוי.

הרב ארי' סט.

זה היה השבוע

הגשם הרציני הראשון הגיע בשבת ולילה, וטפטף לסרוגין גם במהלך תפילת שחרית לקול מצהלות הילדים, שכבר כמעט שכחו מה זה גשם. גם מחירי הפירות והירקות מעידים ששנה שחונה ויבשה עברה עלינו. נתפלל לשנה גשומה וברוכה, ולגשמים תדירים יותר שירו שדותינו הצמאים.

ביום שלישי התקיים ערב הסברה בנושא שיפור פני בית-הקברות בסעד. בערב הוסברה תוכנית השיפוץ המתוכננת. החברים העלו שאלות והערות שונות שנוגעות למידת הנגישות, מקום חניית כלי הרכב, רוחב הכניסה, האפשרות שהפיתוח יהיה יותר לכיוון צפון מאשר לכיוון דרום ושאלות נוספות. כל ההערות נרשמו וייבדקו שוב ע"י הצוות והאדריכל. הוסבר שעקב ההשקעה הגבוהה, תוכנית הפיתוח תתפרס ע"פ מס' שנים, בכל שנה יפותח שלב נוסף בתוכנית. עדיפות ראשונה תינתן לנושא שיפור הנגישות אל חלקות הקבר ופיתוח השבילים.

ולהבדיל: השבת-שבת הארגון - החניכים עובדים במרץ ומתרגשים לקראת אירוע השיא של השנה. החברים מוזמנים לבקר במהלך השבת בסניף ולראות את הקירות המקושטים, וכן להצטרף לתהלוכה במוצ"ש. קדימה בני עקיבא!

ביום שני התקיים יום עיון מטעם הקיבוץ הדתי בנושא "אשת חיל", ועליו מספרת לנו סנדי:

ברצוני לשתף את חברי סעד בחוויות מיום עיון שהתקיים השבוע ביום שני בקיבוץ בארות יצחק- "אשת חיל מי ימצא" - שעסק בנושא נשים בתפקידים ציבוריים בקיבוץ הדתי. השתתפה קבוצה מכובדת מסעד: מיכל אחיטוב, דני לזר, סלעית לזר, שולמית קליינר ואנוכי. היום היה מאורגן טוב ושמענו מנשים מומחיות בתחום.

הילה אונא, רכזת "אישה בתנועה" משדה אליהו, פתחה את היום והסבירה את תולדות יום העיון ובכלל את החשיבות לערב יותר נשים בתנועת הקיבוץ הדתי. היא דברה על אשת חיל מי ימצא - האם יש דבר כזה סופרומו? אחר כך נחמיה רפל נתן את דברו - הוא חלק איתנו מספר הפנינה שנכתב על אימו פנינה רפל ז"ל.

חגית ברטוב, ממרכז יעקב הרצוג, דברה על הפער בין מסרים גלויים למסרים סמויים כלפי חברות בקיבוץ הדתי. היא הביאה מקורות מה"עלים" של קיבוץ סעד בשנים הראשונות, כשעוד היה קבוצת עלומים. לי היה מרתק לקרוא את הציטוטים ולראות שהדילמה של היום בכלל לא חדשה. כן, בתיאוריה היה צריך להיות 100% שוויון בין המינים, אבל בכל זאת לכל אחד ואחת היה את מקומו. חגית חקרה שלושה מקומות בקיבוץ: המשק, הבית ובית-הכנסת והביאה מהארכיון של סעד ובעזרת שרה המל ז"ל כמה דפים של דוגמאות ודעות של חברינו. למי שרוצה, הדפים אצלי. היה לי מאוד מעניין לראות דיון על למה נשים צריכות לשבת מאחור או בצד בחדר אוכל בזמן שהגברים התחילו להתפלל. הרי כשעבדו בשדות ביחד עם הגברים הן כן היו שוות! מאז התחלת התנועה כיוונו את הנשים לתפקידים/עבודות בטיפול, מטבח, חינוך וכו' ולא למזכיר או מרכז משק. כמו שהמצב ממשיך היום, רוב הילדות משחקות

עם בובות ואפילו שהיו רוצות לצאת למגרש כדור רגל בדרך כלל לא עושות זאת. כל מין מבין את מקומו מהחברה ומהסביבה.

ללי אלכסנדר מעין צורים ניהלה דיון עם שתי מזכירות פנים: ורד סוקולובסקי מבארות יצחק ושרה גיין לנדסמן מעלומים. שמענו איך הן הגיעו להסכים לקבל את התפקיד, קשיים שלהן כנשים וכאמהות גם עם האחראיות על הילדים והבית. שמענו כמה זה חשוב שיהיה בעל תומך וסביבה תומכת שיכולים לאפשר להן לעבוד הרבה שעות. עלה מצב של ילדים חולים ושאי-אפשר היה להכניס אותם לגן, והבעל הלך לעבוד ואמא אמורה להישאר בבית, אבל יש לה קיבוץ לנהל, אנשים שמחכים לה בישיבה, ומה עושים? קצת דברו על פתרונות יצירתיים: לסדר שמרטף, בקשות לא לעשות תורנויות, לבקש או לא לבקש הטבות. גם עלתה השאלה האם יש הבדל בין קריירה ותפקיד בקיבוץ? גם לנשים העובדות בחוץ במשרה מלאה יש אותם הדילמות כמו אישה שלוקחת תפקיד לתקופה מוגבלת בקיבוץ.

שאלות כאלו ועוד דוגמאות של שוויון הזדמנויות לנשים בישראל עלו בדיון של הפאנל על "דרכים ואסטרטגיות לשיפור הייצוג הנשי בתפקידים ציבוריים". חלי יעקבס-וירט, אשת שיווק מבית רימון, חיה רוזנפלד, מנהלת היחידה לטיפול בנשים בעיריית ירושלים (והבת של שרה ריבלין), ו עו"ד ציונה קניג-יאיר מבני דרום, נציגת שיוויון הזדמנויות בעבודה במשרד המסחר והתעשייה ספרו לנו על עבודתן בשטח וצעדים שהן עושות לקדם נשים במקום העבודה. שמענו שנשים שמנסות להיכנס לתפקיד ניהולי מתקשות לפעמים וצריכות להתאים את עצמן והאופי שלהן לסביבה גברית. סיפרו לנו על ישיבות של הממשלה, שם ישבו 29 גברים ואישה אחת, לימור לבנת. קול אחד של אישה בהחלטות שנוגעות ישירות לנשים. אם היה יותר נציגות של נשים, הקול של האישה הייתה נשמע יותר חזק וכנ"ל במוסדות בקיבוץ..

חזרה לנושא של נשים בתפקידים בקיבוץ הדתי. לפי הסטטיסטיקה יש מעט מאוד נשים בתפקידים וזה לא בגלל שאין שיוויון. למה לא עולה בדעתנו שנשים יכולות להתאים לתפקידים שבדרך כלל ממלאים אותם גברים? יכול להיות שיש איזה שהוא מחסום בצד של הנשים? לא רוצות, לא חושבות שהן מסוגלות, זה לא תפקיד לאישה להתעסק ב X, אין זמן וכי. אבל נשים כן מסוגלות וכן יכולות לרכוש ידע בכל תחום אם יש רצון. חשוב לציין שלא נכנסים לתפקיד כמו מנהל הקהילה, או מרכז משק בלי ניסיון בעבודה, או זמן בניהול ועדות. לעתים קרובות כשהאישה פנויה והילדים גדולים לא נשאר לה זמן להתחיל להיכנס לדברים אלו ולרכוש ניסיון.

בסוף היום ישבנו וחשבנו על רעיונות איך לעודד יותר נשים לרצות להשיג תפקידים ועבודות שונות בקיבוץ ואיך לשנות את התפיסה של אנשים בקיבוץ. החליטו להציע לנשים בכל קיבוץ להקים צוות ח"ן (חיזוק נשים). עלו עוד רעיונות לשקול: נשים שכבר נמצאות בתפקיד ציבורי- שיעודדו נשים אחרות, לבקש מיחידות מש"א בקיבוצים לעשות מאמץ יותר גדול למלא תפקידים עם נשים, לשלוח נשים ללימודים שיעזרו להן למלא תפקידים ציבוריים, והשתלמויות שיאפשרו להן להיכנס לתפקידים שבדרך כלל ממלאים אותם גברים. בסופו של דבר, אם יהיו יותר נשים בתפקידים ציבוריים זה יהיה טוב לכל הקיבוץ, וגם כדאי לגברים להרים את הדגל ולנסות לקדם נשים ולאזן יותר את קשת התפקידים והשוויון..

סה"כ היה יום מעניין ושווה רק חבל שלא היו יותר משתתפים, במיוחד בלט חוסר הנוכחות של אנשי תפקידים/מוסדות בקיבוצים.

"לוח ואיר, מפה על הקיר..."

לפני כשבועיים נפתחה שנת הלימודים החדשה במכללות ובאוניברסיטאות. לרגל המאורע ביקשנו ממכם מהסטודנטים החמודים שלנו לספר לנו על לימודיהם.

ארן זינר לומד היסטוריה וכלכלה בירושלים. ארן, ספר לי קצת על לימודיך.

בחרתי ללמוד היסטוריה וכלכלה מכיוון ששניהם נראו לי מעניינים וחשבתי שהם משתלבים טוב ביחד, ובנוסף בגלל שלא ידעתי אם אני נוטה לכיוון ההומני או הריאלי, אז לקחתי את שניהם. בסך הכל אני מרוצה מהבחירה, למרות שיש כמובן קורסים יותר מוצלחים מאחרים. קורס שאהבתי במיוחד היה קורס שנקרא "מבוא להיסטוריה עולמית". הנושא הראשון בקורס היה מיני אדם שקדמו להומו ספייאנס ובסוף הקורס המרצה כבר דיבר על סוף ההומו ספייאנס, כלומר מלפני כמה מיליוני שנים עד העתיד שעוד לא ממש נראה לעין.

האם אתה ממליץ ללמוד באוניברסיטה בירושלים, ולמה? אם אתם אוהבים סנובים... ומה תרצה להיות כשתהיה גדול?

אחשוורוש. בכוונה לקחתי תחומי לימוד שכאשר אני אסיים את התואר, לא אהיה עם מקצוע ביד, כי אני עדיין לא יודע מה ארצה לעשות כשאהיה גדול.

*****

דניאל רועי סיים ללמוד הנדסת מכונות בתל-חי.

דניאל, מדוע בחרת ללמוד דווקא את המקצוע הזה? פשוט מעניין, אני מאד מרוצה מהבחירה.

האם היו קורסים שאהבת במיוחד, ומדוע? היו, בעיקר בגלל סקרנות בכל מה שקשור בחוקיות של הטבע, הצורה בה העולם פועל, או איך דברים עובדים ולמה. (בשפה גסה - פיסיקה).

האם אתה ממליץ ללמוד בתל-חי? בהחלט!! הרבה מים, הרבה שמש. יש כאלה שאומרים שיש גם הרבה בנות אבל אני לא ראיתי אף אחת כל השנתיים האלה בכיתת מכונות. בשביל זה כנראה צריך ללמוד חינוך, עבודה סוציאלית או סתם מדעי הדשא (רוח).

אלו דברים חדשים שגילית בתור סטודנט?

זה סה"כ לא כזה גרוע, אולי אפילו ממכר (כמו בירה. בהתחלה זה קשה אחר כך מתרגלים...)

ומה תרצה להיות כשתהיה גדול? סטודנט!!

(להסתובב עם בגדים יפים כל היום, להגיד שאתה עסוק ויש לך מבחנים ואין לך זמן לכלום חוץ מלשבת עם חברים "ללמוד על קפה בנחל").

*****

מיכל סימקין לומדת עבודה סוציאלית בספיר.

מיכל, למה בחרת דווקא בעבודה סוציאלית?

בשנתיים שקדמו לתחילת לימודי הרהרתי, התלבטתי ונדדתי בין חינוך מיוחד לעבודה סוציאלית או משהו אחר, הכיוון היה משהו עם אנשים ועם זווית טיפולית. לאחר שנתיים עבודה בבית נעם שבקרית אונו, (מרכז יום לנכים התפתחותיים) הבנתי שהאוכלוסייה של חינוך מיוחד ואוכלוסיות נוספות שונות ממני, מעניינות ומאתגרות אותי, ולכן החלטתי ללמוד עבודה סוציאלית כאשר במקצוע זה קשת האוכלוסיות פתוחה בפני.

האם את מרוצה מהבחירה?

מאוד. ככל שהלימודים מתקדמים יש יותר פחדים וחששות- האם אני מתאימה? האם אצליח בעבודתי?, אך ככל שאני לומדת יותר על המקצוע אני שמחה שבחרתי בו, חושבת שאתרם הן מהלימודים והן מהעבודה, ובכלל הלימודים מעניינים אותי מאוד ובמיוחד שילוב העבודה המעשית שהתחלתי באינטרסיות לפני 3 שבועות (רווחה בקרית גת).

האם יש קורסים אהובים עליך במיוחד, ומדוע?

בשנה שעברה זכורים לי בעיקר קורסים שלא אהבתי כמו מתמטיקה, סטטיסטיקה ואנגלית, אך השנה בשנה ב' כל הקורסים שלי הם על עבודה סוציאלית בהתערבויות שונות (קהילתית, משפחתית, פרטנית, קבוצתית) ולכן רובם מעניינים אותי.

האם את ממליצה ללמוד בספיר, ולמה?

אני חושבת שכן, לי מאוד טוב. האווירה נעימה, חמה ויש יחס אישי. אתה לא רק מספר ת.ז. כמו באוניברסיטאות רבות אלא מכירים אותך בשמך הפרטי ויש למי לפנות.

האם התחדשו לך דברים בעקבות הלימודים? או: דברים חדשים שגילית בתור סטודנטית?

שללמוד זו לא מילה גסה..(זה לא היה לי מובן מאליו בתיכון..)

ומה תרצי להיות כשתהיי גדולה?

מקווה מאוד שעובדת סוציאלית!

תודה לכם, ובהצלחה בלימודים לכם ולכל הסטודנטים!

אפרת.

לקום אחר במקור עם שיר חדש בלב...

בתחרות הזמר העברי המקורי, שנערכה בהיכל התרבות בפתח תקווה ביום שני השבוע, זכה במקום הראשון השיר "השלמה", שהולחן ע"י יוני שחם, מיודענו (מילים: אור אדם), והושר בפי גלי שחם, בתו וחבורת הזמר "קולות חמים". ב"קולות חמים" שר מזה שנים חברנו יענקוש זיוון (יחד עם אבנר אילן), לכן פנינו אליו שיספר רשמים מהתחרות ולשמוע עוד קצת על חבורת הזמר שכולנו מכירים ואוהבים:

"חבורת הזמר "קולות חמים", המזמרת כבר כמעט 30 שנה, עברה טלטלה הגונה לפני למעלה משנה, כשהתחלף המנהל המוזיקאלי הוותיק צביקה כספי במיודענו ושכננו יוני שחם מגבים (שאגב ייסד את החבורה בתחילת שנות ה-80). בעקבות שינוי זה נשרו מס' חברים ותיקים והתקבלו חדשים במקומם, וכיום, לאחר שנת עבודה ראשונה עם יוני, אפשר לסכם ולומר שעברנו את שלב ה"בלימה" ואנחנו נכנסים עכשיו לפסי ייצור מסודרים יותר.

את הפיקוד על החבורה לקח בהתנדבות חבר הלהקה הוותיק ארז בן-אשר מדורות (מחותן של משפ' יקותיאל), ואנחנו ממשיכים לעבוד בחסותם האדיבה של מח' התרבות במתנ"ס ארנון בשער הנגב. עיבודיו של יוני שחם לשירים, שונים באופן מהותי מהעיבודים להם היינו רגילים 25 שנה עם צביקה, ולקח לחבורה זמן רב להתרגל לשינוי.

בעקבות הזכייה בתחרות הזמר המקורי "הרמוניה" (משהו שמזכיר את פסטיבל הזמר והפזמון הישן והטוב של שנות ה-70-80), עם השיר היפה "השלמה" של יוני ואור אדם (עו"ד ושופט משדרות) – בביצוע מקסים של גלי שחם ובליווי של "קולות חמים", עומדים לבצע אותו עשרות מקהלות וחבורות זמר ברחבי הארץ (המאוגדים ב מיל"ה) ביום 12 לחודש דצמבר, שהוא יום המקהלות הבין-לאומי בכל העולם. בהחלט יש במה להתגאות....

אנו בחבורה מקווים ומצפים לקפיצת מדרגה בכל הקשור להופעות בארץ (ואולי גם בחו"ל), ולחזרה לשורה הראשונה של חבורות הזמר בישראל, כמו שהיינו רגילים בעבר."

ברכות על הזכייה, ומחכים לשמוע גם אצלנו בסעד!

רא"ינה: דרורה כולמן.

...עזוב עזוב...

אמנם דרורה כבר סיפרה לנו על חוויותיה מהממ"דים, אבל האמת היא שאפשר לכתוב עליהם ספר. ספר?
ספרים-יותר ספרים מממ"דים.

מי בכלל הביא לנו את אלה המרובעים?
הרי מכאלה אנחנו די מסופקים,

תעשו משולשים, תעשו עגולים, אפילו משושים
העיקר שיהיה מעניין בחיים.

היה לנו פה גן-עדן
כמו זה שהיה בימי קדם,

אילו להם שם היו ממ"דים
מהנחש בטח היו מתחבאים

אבל איך אָז הם היו נראים?
כי כך גם אנחנו היום היינו מסתובבים

לכאורה כולנו היינו שווים
תלוי מאיזה צד מסתכלים

העלים היו לתלבושת אחידה
וגידול עצים פרנסה יחידה

עזוב – זה נושא ממש הזוי
שיוביל אותנו לנושא לא רצוי

לכן, אם על נושא מדברים
נדבר על נושאים מאד חשובים
נדבר על ממ"דים

אוי ממ"ד, אוי ממ"ד
למה לא תעזוב אותנו לבד?

שנוכל לדבר על נושאים חשובים
למשל – לדבר על ממ"דים

אוי ממ"ד אוי ממ"ד
תעזוב אותנו כבר לבד!!

פיסקה.

יום אחד אדם מבין שיש לו גיל.

זה לא שאנחנו השתנינו, פשוט כל פעם באים צעירים חדשים, ממש צוציקים, שדוחקים אותנו למעלה. פעם היינו "החטיבה הצעירה". אחר כך היינו חטיבה פחות צעירה ואחר כך חטיבה פחות-פחות צעירה. עכשיו אנחנו "בגילנו".

איך אני יודע? או, אז אני אספר לכם.

לפני שבוע ישבתי עם מיכאל בוכניק בארוחת בוקר, והוא אמר לי ש"בגילנו" צריך להודות לאלוהים אם קמים בבוקר והכל בסדר, ובעיקר אם לא הכל בסדר, כי אז יודעים שאנחנו חיים.

בשיחת קיבוץ חברה אחת אמרה ש"בגילנו" כבר לא כל כך רוצים לעשות תורנויות.

בארוחת ערב פגשתי את אמנון חזקיהו (התזונאי) והוא הסביר לי שפעם רדפנו אחרי בנות והוא לא זוכר בדיוק למה, אחר כך יצאנו ל"ארוחות שחיתות" והוא לא זוכר בדיוק למה, אבל "בגילנו" אנחנו שמחים אם הייתה לנו יציאה קלה, והוא דווקא זוכר למה.

באחד הימים ישבתי בצהרים עם מנחם שילוני. הוא אמר שהוא זוכר בעל פה את שמות כל הפרדות של ללק

פלבס ומישה רימון מ"הימים ההם", אבל לפעמים כשהוא מתקלח הוא לא זוכר אם הוא כבר הסתבן.

ליתר ביטחון הוא מסתבן פעם נוספת, אבל אז הוא לא בטוח אם הוא הסתבן ליתר ביטחון, ואז הוא מסתבן שוב. וכך זה נמשך עד שליחיה צועקת שצריך לחסוך במים.

שאלתי את מנחם ממתני הוא סובל מזה והוא שאל אותי: ממה?

לפני ימים אחדים קרה לי מקרה משונה. תמר (רעייתי) התקשרה לטלפון הנייד לשאול אם זכרתי לקחת את הטלפון הנייד.

תוך כדי שאני מדבר בדקתי ביד השנייה בחגורה והטלפון לא היה שם. אמרתי לה לא לדאוג ומייד

חזרתי למשרד לחפשו. גם שם הוא לא היה. ביקשתי שהיא תחפש בבית עד שאני אגיע. אחר כך שמתתי את

הטלפון בנרתיק ולא הבנתי איך הוא הופיע שם פתאום. ממש נס.

לאביה (אחותי) שגם היא כבר כמעט "בגילנו", קרה מקרה דומה. היא איבדה את הטלפון שלה בבית. כאשר היא צלצלה למספר שלה - היא מצאה אותו מייד, היא רק לא הבינה מי יכול לצלצל אליה בשעה כזאת.

הבוקר שאלתי את משה קרמר אם הוא זוכר את הסודה ששמו לנו באוכל בצבא. שאלתי אותו אם זה כבר התחיל להשפיע. משה לא הבין למה אני שואל אותו והוא הציע לי לשאול מישהו יותר מבוגר. אולי את ברוך.

"בגילנו" הזיכרון לא רק נחלש. לפעמים הוא מתחיל להיות יצירתי. אחרי הישיבה האחרונה של צוות הסליק (יש דבר כזה) ישי אמר לי בלחישת רועמת שעכשיו הוא מתחיל להיזכר שבכלל הוא בנה את הסליק.

אז מה, ברל סתם המציא?

לאחרונה, שמתתי לב שהחבריה "בגילנו" מתחילים לחזור ל"תנועה". הם לא שכחו את "לנדוד לנדוד תשוקת שומר". תראו כמה קלנועיות מתרוצצות בזמן האחרון בקיבוץ. ממש מסוכן ללכת על המדרכות...

לסיום, אני רוצה לומר כמה דברים לצעירים שעדיין לא זכו להיות "בגילנו":

1. אין מה למהר.

2. כולם יגיעו.

3. זה בכלל לא כל כך נורא להיות "בגילנו", יש אפילו כמה יתרונות.

אפיצא עפירא

(הביאה לדפוס: רחל'נק'ה ט'נגרד)

מזל טוב

לדליה ועמוס כוכבי

ולכל המשפחה

להולדת הנכדה

בת לאיה ותומר גולדשטיין

